

Колісник Г.
студент групи СРСР-21
юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: д. психол. н., професор,
професор кафедри психології
та соціальної роботи ТНЕУ
Шандрук С.К.

ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ КРЕАТИВНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ У ЗВО

Вимоги сучасного суспільства, націлені на духовне оздоровлення і особистісне зростання молодого покоління, формування у них системного мислення, професійної культури, творчої активності, самостійності і високої відповідальності за результати праці. Виховання потреби в постійному оновленні одержаних знань вступає в суперечність з реальним станом справ у вищій освіті, у тому числі і соціального спрямування. Ці проблеми зачіпають і студентів, що обрали сферою своєї професійної діяльності систему соціальної допомоги. Необхідність в підготовці пояснюється реформою освітньої системи, зміною освітньої доктрини і формуванням концепції гуманізації і гуманітаризації освіти. Не дивлячись на багатогранність і багатоаспектність підходів до вивчення готовності до професійної діяльності майбутніх фахівців, саме явище – готовність студентів до професійної діяльності в системі освіти як складна, комплексна справа, такий сплав компонентів, між якими є функціональні залежності в сучасній науці є важливою у розумінні формування креативності. Інтелект (що представляє собою здатність до адаптації і комунікативної конвенційності) і креативність (що виражається в здатності виробляти нове в короткі терміни відповідно до соціального замовлення) є властивостями сучасної особистості і в той же час факторами, що стимулюють успішність самоактуалізації і соціальної адаптації.

Аналіз досліджень [1; 2; 3], пов'язаних з вивченням проблеми актуалізації креативності дозволив умовно виділити три напрямки, які найважливіші для розгляду даної проблеми: 1) дослідження, направлені на розробку методології творчості; 2) психолого-педагогічні дослідження, що розглядають ефективність впливу різних методів, прийомів, засобів, технологій на формування творчих здібностей, творчих умінь і креативності, як особистісні якості майбутнього фахівця; 3) дослідження, направлені на вивчення співвідношення знань і дій, засвоєних людиною, необхідність в творчому варіативному мисленні, що виникає в творчих (проблемних, евристичних) ситуаціях при зіткненні з новими умовами, в яких він не може виконати відомої йому дії колишніми способами.

Нині спостерігається нерівномірний характер показників вираженості рівнів готовності до професійної діяльності у студентів різних курсів навчання: для студентів старших курсів більшою мірою характерне перебування на функціональному рівні готовності, а для студентів II курсу «застрягання» на операційному рівні. Умовами формування готовності до професійної діяльності виступають спеціально організоване освітнє середовище (довкілля), використання креативно-комунікативних і інтерактивних форм й евристичних методів в процесі навчання. Системотвірними чинниками формування готовності до професійної діяльності є характер потребово-мотиваційної сфери студента, готовність до саморозвитку, спрямованість на реалізацію творчого потенціалу особи, перетворення соціально-значущої діяльності.

Сформовані творчі уміння (разом з іншими професійно важливими якостями) є одним з показників професійної компетентності майбутнього фахівця соціальної сфери, які забезпечують продуктивність його професійної діяльності і впливають на формування оптимальної готовності до майбутньої професійної діяльності.

Серед умов, які сприяють інтенсифікації креативності під час підготовки студентів, важливими є створення позитивного креативного мікросередовища, атмосфери психологічної

безпеки, захищеності, комфорту, невимушеності та свободи за рахунок підтримки творчих починань особистості; ціннісне ставлення до проявів творчості (безумовне оцінювання майбутніх фахівців як стимул до конструктивної та плідної співпраці й співтворчості); індивідуальний творчий стиль професійної діяльності викладача; застосування методів проблемного навчання, активізації творчого мислення, евристичних прийомів, дивергентних завдань та ін.

Задля розвитку креативності студентів має бути наявне нерегламентоване довкілля з відкритими відносинами та наслідування творчій особистості. Такий розвиток відбувається під впливом мікросередовища і наслідування через формування системи мотивів і Особистісний розвиток студента та формування готовності до майбутньої профдіяльності є чинниками оптимізації освітнього процесу. Тому креативність тут виражається щонайперше в постановці проблеми як особистісної і наповненої персоніфікованим змістом. Цьому сприяє системний психоформувальний вплив на студентів через створення комплексу відповідних умов навчання і виховання.

Список використаних джерел

1. Артемова О.І. Розвиток креативного потенціалу майбутніх практичних психологів в процесі професійної підготовки. *Збірник наукових праць РДГУ*. 2014. №3. С. 19-22.
2. Шандрук С.К. Психологічні засади розвитку професійних творчих здібностей майбутніх практичних психологів : 19.00.07 : дис. ... д-ра психол. наук ; Тернопільський нац. ун-т . Тернопіль, 2016 . 458 с.
3. Хомуленко Т. Б. Аналіз змісту поняття креативність. *Вісник ХНУ*. № 539. Сер. Психологія. 2002. С. 211-216.

Коломієць Г.

*студентка магістратури
юридичного факультету*

*Тернопільського національного
економічного університету*

*Науковий керівник: к. іст. н., доцент кафедри
інформаційної та соціокультурної діяльності ТНЕУ*

Лотоцька О.П.

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА АДМІНІСТРУВАННЯ

Інформація відіграє величезну роль в житті людей та є головним ресурсом, яким людина користується кожного дня. На основі володіння інформацією про різні процеси і явища можна ефективно й оптимально будувати будь-яку діяльність, яка безперечно буде успішною. Більшість населення в інформаційному суспільстві зайнята в сфері обробки інформації або використовує інформаційні й комунікаційні технології у своїй повсякденній виробничій діяльності.

В сучасних умовах роль аналітичної діяльності постійно зростає та стає важливим ресурсом для ефективної роботи організації. У багатьох економічно розвинених країнах масово створюються інформаційно-аналітичні служби в різних органах державної влади, приватних структурах тощо. Причинами такого бурхливого розвитку інформаційно-аналітичних служб є [1, с. 18]:

- Систематичне та об'єктивне зростання руху суспільних, економічних, політичних процесів у світовому масштабі з їх структурованим та динамічним розвитком.
- Ускладнення соціальних систем веде до росту їх нестабільності та кризових явищ.
- Напружена динаміка росту соціальних процесів створює великі неконтрольовані та суперечливі потоки інформації.